

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Υποκρισία, το κέλυφος του Θανάτου

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Πόσο όμορφα ό λαός μας στά Βαλκάνια διακοσμεΐ αύγά! Τόσο πιό όμορφα γιά νά στολίση τό Πάσχα. Γιά νά αύξήση τήν χαρά τοϋ Πάσχα. Γιά νά κάνη τούς φιλοξενουμένους του πιό εύτυχεΐς. Κάποτε μάλιστα τά βαμμένα αύγά άποτελοϋν πραγματικά έργα τέχνης. Άν τά βαμμένα αύγά διατηρηθοϋν πάρα πολύ, σαπίζουν έσωτερικά καί αναδίδουν μιά άνυπόφορη δυσοσμία ή στό τέλος στεγνώνουν έντελώς.

Τότε εΐναι πού τό χρωματισμένο κέλυφος διατηρεΐ μέσα του τόν θάνατο.

Πιό φοβερή εΐναι ή εΐκόνα τοϋ Ίησοϋ γιά τούς ύποκριτές, οί όποΐοι εΐναι όμοιοι «τάφοις κεκονιαμένοις, οΐτινες έξωθεν μέν φαίνονται ώραΐοι, έξωθεν δέ γέμουσιν όστέων νεκρών καί πάσης άκαθαρσίας» (Ματθ. κγ΄ 27).

«Προσέχετε τήν έλεημοσύνην ύμων μή ποιεΐν έμπροσθεν τών ανθρώπων πρός τό θεαθΐναι αύτοΐς· εΐ δέ μήγε, μισθόν οϋκ έχετε παρά τῷ πατρί ύμων τῷ έν τοΐς ούρανοΐς» (Ματθ. στ΄ 1).

Ή δικαιοσύνη πού εΐναι εύάρεστη στόν Θεό, όπως άπεκαλύφθη άπό τόν Ίησοϋ στό

Όρος τῶν Μακαρισμῶν, εἶναι ἡ ἀκόλουθη: ἔλεος, προσευχή, ἐμπιστοσύνη καί πίστι στόν Θεό ὡς τόν μόνο Κύριο, ἔλλειψις στενοχώριας γιά τήν αὔριο, ἀναζητήσεις πρίν ἀπό ὅ,τιδήποτε ἄλλο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπαρξίς πίστεως πού νά λαμβάνη ἀπό τόν Θεό ὅ,τι θέλει, νά βρίσκη ὅ,τι ζητᾷ, νά ἀνοίγη μιᾷ κλειστή θύρα· καί ἐπίσης: νά μή κρίνης αὐστηρά, νά μή μετᾷς μέ ψεύτικο μέτρο, ὥστε νά μή σοῦ συμβῇ παρομοίως· νά μή κοιτᾷς τό κάρφος στό μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἐνῶ ὑποκριτικά κρύβεις τό δοκάρι στό δικό σου μάτι· νά κάνης στόν συνάνθρωπό σου ὅ,τι θά ἤθελες νά σοῦ κάνουν· ὄχι φόβος τῆς στενῆς, ἀλλά καθαρῆς καί ἀγίας ὁδοῦ, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στήν ζωή, καί ἀποφυγή τῆς ἄνετης καί εὐκολῆς καί πλατειᾶς ὁδοῦ, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ στόν θάνατο· ἀπόδοσις ἀγαθῶν καρπῶν στόν Θεό τόν Οἰκοκύρη, ὁ Ὅποιος σέ φύτευσε σάν καλό δένδρο· ὄχι ὑπερηφάνια γιά τά μεγάλα σου ἔργα, ἀλλά ἐπιτέλεισις τοῦ κάθε πράγματος σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Πατρός ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐκπλήρωσις στήν πράξι ὅλων τῶν παραγγελιῶν τοῦ Χριστοῦ, καί μέ τόν τρόπο τοῦτο ἀνέγερσις τοῦ οἴκου τῆς αἰωνιότητός σου, ὅπως ἓνας σοφός ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κτίζει τό σπίτι του ὄχι στήν ἄμμο, ἀλλά στόν βράχο, ὥστε οὔτε οἱ καταιγίδες, οὔτε οἱ ἄνεμοι, οὔτε οἱ βροχές νά μποροῦν νά τό βλάψουν (βλ. Ματθ., κεφ. ζ´ 24-25).

Οἱ Φαρισαῖοι, οἱ Γραμματεῖς καί ὑποκριτές, κάνουν καθετί ἀντίθετο ἀπό τούς Λόγους καί τήν σοφία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἐλεοῦν, τό κάνουν στά κεντρικά μέρη καί στίς ὁδούς καί δέν τό κάνουν αὐτό γιά τήν δόξα τοῦ Θεοῦ, οὔτε γιά νά βοηθήσουν τούς πτωχοῦς, ἀλλά μόνον γιά νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι.

Ὅταν προσεύχωνται στόν Θεό, προσεύχονται στούς δρόμους, μόνον γιά νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι.

Ὅταν νηστεύουν, κάνουν τά πρόσωπα τους νά φαίνωνται ἄσχημα καί ἀτημέλητα καί χλωμά, ὥστε καί πάλι νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ἀλλοίμονον! Κάνουν τά πάντα μόνον γιά νά τούς ἰδοῦν οἱ ἄλλοι, ὅτι εἶναι δῆθεν ἐλεήμονες, προσευχητικοί καί μεγάλοι νηστευτές.

Τά κάνουν ὅλα αὐτά καί τά κάνουν καί σήμερα γιά δύο λόγους: γιά νά λάβουν ἀπό τούς ἀνθρώπους δόξα καί χρήματα. Ὅσο γιά τόν Θεό, δέν τόν ὑπολογίζουν καθόλου, σάν νά μήν ὑπάρχη. Στήν πραγματικότητα, οἱ ὑποκριτές εἶναι ἐντελῶς οἱ πιό ἄθεοι ἄνθρωποι. Ἐξαπατώντας τούς ἀνθρώπους, λαμβάνουν αὐτό πού θέλουν, καί αὐτό εἶναι ἡ τελική πληρωμή τους. Ἀπό τόν Θεό δέν ἔχουν νά περιμένουν τίποτε, ἐπειδή δέν Τόν χρέωσαν μέ καμμιᾷ ἀπό τίς πράξεις τους, ἀλλά ἐπέσυραν μόνον τήν ὀργήν Του.

Γι' αὐτούς εἶπε ὁ Κύριος: «ἐγγίζει μοι ὁ λαός οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καί ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δέ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ» (Ἠσ. κθ' 13).

Ἐφ' ὅσον δέν τηροῦν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατρός, τηροῦν τό θέλημα τοῦ πατρός τοῦ ψεύδους. Ὁ πατέρας ὅλων τῶν ψευδῶν, ὁ διάβολος, τούς διδάσκει ὅτι εἶναι κανονικό, φυσικό καί λογικό νά κάνουν ἔτσι, καί ὅτι καί ἄλλοι πρίν ἀπό αὐτούς ἔκαναν ὁμοίως καί ἔζησαν θαυμάσια, κερδίζοντας ἀπό τούς ἀνθρώπους δόξα καί πλούτη. Αὐτή εἶναι ἡ καταστροφική ὁδός τοῦ κόσμου, καί ὅμως αὐτοί δέν τήν ἐγκαταλείπουν, χάριν τοῦ κόσμου. Αὐτοί, ἄθλιοι καθώς εἶναι, δέν αἰσθάνονται πόσο πολύ ὁ σατανᾶς τούς ἔχει ἐξαπατήσει μέ τέτοια ψεύδη καί πόσο πολύ ἔχει μολύνει καί ἀποξηράνει τίς καρδιές τους, πού ἀκόμη καί οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ γυρίζουν μέ ἀποστροφή τά πρόσωπά τους ἀπό τήν δυσωδία τῶν ψυχῶν τους.

Ὀλόκληρη ἡ ἐξωτερική τους, περιποιημένη ἐμφάνις, εἶναι μόνον τό χρωματισμένο κέλυφος τοῦ θανάτου, ἕνας ἀσβεστωμένος τάφος. Ὅταν τούς βρῇ αὐτό πού λέμε θάνατος, ἀλλοίμονον! Αὐτό πού θά τούς ἔλθῃ τότε εἶναι ἡ βεβαίωσις καί ἡ σφραγίδα τῆς ἤδη ἀπό μακροῦ νεκρωμένης τους ψυχῆς.

Ἀλλά σεῖς, μήν εἴσθε ὅπως οἱ ὑποκριτές, διδάσκει ὁ Χριστός τούς ἀνθρώπους. Μήν εἴσθε σάν τούς ὑποκριτές, ὅταν ἀγαθοεργῇτε. «σοῦ δέ ποιῶντος ἐλεημοσύνην μή γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου» (Ματθ. στ' 3).

Μήν εἴσθε ὑποκριτές, ὅταν προσεύχεσθε στόν Θεό: «σύ δέ ὅταν προσεύχῃ, εἵσελθε εἰς τό ταμιεῖόν σου, καί κλείσας τήν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ καί ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ» (Ματθ. στ' 6).

Μήν εἴσθε σάν τούς ὑποκριτές, ὅταν νηστεύετε: «σύ δέ νηστεύων ἄλειψαί σου τήν κεφαλὴν καί τό πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μή φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλά τῷ πατρί σου ἐν τῷ κρυπτῷ, καί ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ» (Ματθ. στ' 18). «οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὃ ἐάν μή φανερωθῇ, οὐδέ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν» (Μάρκ. δ' 22).

Ὁ Θεός θά σοῦ ἀποκαλύψῃ μεγάλα μυστικά, τότε πού ἐσύ δέν θά τό περιμένης. Οἱ Προφῆτες καί οἱ Δίκαιοι τό ἤξεραν αὐτό, ἀλλά οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι δέν τό ἤξεραν, καί οὔτε τό ξέρουν ἀκόμη καί σήμερα.

Οἱ Προφῆτες καί οἱ Δίκαιοι ἐφοβοῦντο τόν Θεό καί ἀγαποῦσαν τόν λαό τους, ἐνῶ οἱ

Φαρισαῖοι καί οἱ Γραμματεῖς, οἱ ὑποκριτές, δέν φοβοῦνται τόν Θεό καί μισοῦν τόν λαό τους.

Ὁ Ἰησοῦς εὐσπλαγχνίζετο μέχρι δακρύων τόν λαόν Του (βλ. Ματθ. ιε´ 32.Μάρκ. η´ 2), τόν ὁποῖον οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἄρχοντες ἐξαπατοῦσαν, ὕβριζαν καί ἐκδικοῦνταν χωρίς ἔλεος. Σέ προηγούμενό Του κήρυγμα, ὁ Χριστός κήρυξε ἀνοικτά πόλεμο κατά τῆς ὑποκρισίας τους.

Καθώς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἦταν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί ὁ καιρός περνοῦσε, αὐξανέ τον πόλεμό Του κατά τῆς ὑποκρισίας ἐξευτελίζοντάς την, καί τῆς ὑποκρισίας τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ἐξευτελίζοντάς τους ἐνώπιόν τους καί ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ Του.

Ποτέ δέν ἐξευτέλισε ὁποιοσδήποτε ἁμαρτωλούς τόσο πολύ, ὅσο ἐξευτέλισε τούς ὑποκριτές. Τελικά, ὁ ἐξευτελισμός τῆς ὑποκρισίας ἀπό τόν Ἰησοῦ, κοντά στό τέλος πλεόν τῆς ἐπιγείου παραμονῆς Του, μετεβλήθη σέ φοβερή βροντή, ἡ ὁποία κυριολεκτικά ἄστραψε καί βρόντηξε. Δέν πρέπει νά ξαφνιαῖ τούτο αὐτοῦς πού γνωρίζουν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δέν ἀπευθύνθηκε μόνον σέ μιὰ γενιά ἀνθρώπων, αὐτήν τῆς ἐποχῆς Του, ἀλλά πρός ὅλες τίς γενεές ἕως τέλους τοῦ κόσμου.

Καθώς ἐξευτέλιζε τούς Ἰουδαίους ὑποκριτές πρόσωπο πρός πρόσωπο, ἐξευτέλιζε ὅλους τούς ὑποκριτές ὅλων τῶν ἐποχῶν ὅλων τῶν γενεῶν.

Γιατί ἄραγε ὁ Ἰησοῦς κτύπησε τόσο σκληρά καί ἀνελέητα εἰδικά τήν ὑποκρισία; Διότι, ἡ ὑποκρισία εἶναι ἕνα σατανικό ψέμα, ἡ ὑποκρισία εἶναι σατανική ἐξ ἀρχῆς· εἶναι τό ζιζάνιο πού ἔσπειρε ὁ σατανᾶς σέ ὅλες τίς σοδεῖές τοῦ Θεοῦ στήν γῆ: στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, στό σπίτι του, στόν γάμο του, στήν παρέα των φίλων του, στόν λαό του καί στό ἔθνος, στήν πολιτική καί στό ἐμπόριο, στήν λύπη καί στήν χαρά, παντοῦ, σέ ὅλες τίς ἐποχές καί τούς πολιτισμούς. Κανένας πολιτισμός δέν κατάφερε νά ξερριζώσει τό ζιζάνιο τῆς ὑποκρισίας, ἀλλά αὐτό κατώρθωσε νά ἀφανίσει πολλούς ἀπό αὐτούς. Ἄν ἕνας πολιτισμός ἔλαμπε μέ ἐξωτερική αἴγλη, ὅπως ὁ Εὐρωπαϊκός καί ὁ Ἰαπωνικός, αὐτό δέν σημαίνει ὅτι εἶχε καταστρέψει τήν ὑποκρισία, παρά ὅτι τήν εἶχε ἀποκρύψει πιό ἐπιδέξια κάτω ἀπό τό κέλυφός του, πού δέν εἶχε γραμμένο πάνω τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως συμβαίνει μέ τά Πασχαλινά αὐγά στά Βαλκάνια. Μᾶλλον, ἔγραφε στό δικό του κέλυφος: εὐγένεια, τρόποι, σοφιστεία, λόγους δηλαδή πού οἱ δαίμονες δέν φοβοῦνται, καί ἔτσι τό ζιζάνιο τῆς ὑποκρισίας, ἀνεμπόδιστο, βλάστανε ὀργιαστικά.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνσαρκωμένος Λόγος τοῦ Θεοῦ, διεκήρυξε ἐξ ἀρχῆς δύο πολέμους: κατά τοῦ σατανᾶ καί κατά τῆς ὑποκρισίας. Οἱ ἄνθρωποι Τόν ἀγαποῦσαν

καί Τόν τιμοῦσαν μέ τεράστιο θεοφοβούμενο σεβασμό, ὡς Σωτῆρα. «Ἦν γάρ διδάσκων αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καί οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς» (Ματθ. ζ' 29).

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

ΠΗΓΗ: www.imkby.gr

Εκ του ιστοτόπου της Ενορίας Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων